

1921-01-16

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 43

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 43

Lille Vium 16/11 21

Kære Agnete og Joakim Skovgaard Er blevet

Jeg tænker på jer, det kan jeg da skrive, om end det ikke bliver til et brev. Siden Anders er borte, trænger jeg end mere til at samles med alle vore venner, de først og sidst dem vi lever sammen i Gud med. Og på det borte vist seer, men jeg kan bedst på dem til at komme, om siden jeg har fået en ny oven her i selten som rigtig. Kun varme og altid gode det hente herude. Her kan jeg være ene - og du kommer de. Jeg tænkte også på jer, da jeg for ikke så lange siden kørte et stykke vej ind i Vesterhavet for at nå biden, og med den til Rom. Kan I huske en st. Claus aften da vi kørte over til Havn? Var Anders da ikke med? Det er da vist jeg ikke husker det klart nu. Rom ligger en halvreds mil fra fastlandet, den de siger derovre. Og der er gamle Rønneske, der altid har været ovre på det. Men Kongen og dronningen var hos dem i sommer, og det glemmes ikke.

Det var, nede fra Trøjborg, hvor Eli og jeg var en Ederp. at jeg kom til Rom. Det jeg var på Trøjborg var i 1917 da manden var i Katowice og vanskelighedske store. Men det er de så vist også en, skidt Kannebrog var på den høje stang. Det er ikke til at skrive om, for det er så mangfoldigt, men med præsterne der det kommer lidt ud mange steder, over skoleforholdene er der vel nok en stor lysning, men det bliver eksamen skolen der tager de fleste, og så er der den store vrødet og upålidelighed og begynder efter at komme ovenpå, Krigens onde følger, der dukker hovedet op, og så var det ikke kunde venten.

Hvor er vi dog langt fra målet, selv når vi har nået et, vi menneske. Der er kun en der en gang kan sige: Alt er rede.

Jeg var glad ved eders børn i sommer. Først Petes og Elue og senere de tre. Ja hvor det har været, og er godt for Anders og mig at vi har dem til venskab - vi som ikke har barnene hos os, trænger sådan til at leve med, og forstås af unge.

I tror da ikke at jeg ser bare hælbait på soinder.
gyderne, nej, det er der virkelig vist ingen grund til-
men meget af det der er arbejds ful fra nys-Danske
side, forstår jeg ikke der er lægdom i. Gennem en
stille og langsom vækst kan et sådant årelangt brødd, kom-
beles. Tid og kæmpe må til det. Men, at vi en
gang vil blive virkelig og helt genforenede, det kan
da ikke en tvivle om, fordi her oplevet hvordan Gud selv
har taget den dag i sin hånd, - og end kan bæl her
klangfulde strenge.

Men det er
Godt fulden til alle fra
da jeg er i tilfælde!
Jeg har en følelse af en af de gamle, foraktende
af, der alle på blinde denne menneskehed
Nu dog det, jeg kan her de andre kommer
kan findes!
Korte. Men I nu ikke sagt at her var og frelse
de har en at det har en egen at det er en gammel
en der stille er det at "et frelse" flytter herfra.
Og det er en frelse og mennesken og vil de gøre det.
Man holder af livet, jeg har også en god frugt.
minder, for at det er god at det er godt, og
arbejdet! Her er en anden form, og bryder mig for
og længere tid. Man er både lærer og grader. Man har
sket Christendom, den der alle har været her. Korte
Og her det alligevel er godt her i verden. Det er en
- Gode og Gode er da hyggelige?
Og det ved jeg det ikke her alle er i verden
eller på. Men det er det samme. Det er det samme?
Sådan I har engang for mig: og det er det samme.
eller på. Men det er det samme. Det er det samme?